

Sygn. akt III Ca 99/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędzia SO Barbara Braziewicz

SO Roman Troll (spr.)

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa V. P.

przeciwko P. P.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt III RC 50/15

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 1 o tyle, że zasądzoną kwotę świadczeń alimentacyjnych w wysokości 600 zł obniża do kwoty po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, wskazując, iż od 1 stycznia 2016 roku należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności;

2. w punkcie 3 w ten sposób, że:

a) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;

b) odstępuje od obciążenia powódki pozostałą nieuiszczoną częścią opłaty od pozwu;

3. w punkcie 4 o tyle, że zasądzoną kwotę 900 zł obniża do kwoty 787,50 zł (siedemset osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy);

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

M. G., działając imieniem małoletniej córki V. P., wniosła o zasądzenie na jej rzecz alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie od pozwanego ojca P. P.. W uzasadnieniu wskazała, że małoletnia powódka pochodzi z jej związku z pozwanym, od 10 września 2014 roku pozwany płaci na utrzymanie małoletniej powódki po 300 zł miesięcznie, pracował w firmie (...) w W., nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu poza małoletnią powódką i zamieszkuje z rodzicami; zaś matka małoletniej mieszka obecnie ze swoją babcią i małoletnią powódką, poszukuje pracy; a koszty utrzymania małoletniej oceniana około 1000 zł miesięcznie.

Pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 300 zł miesięcznie, a w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa uzasadniając, że obecnie płaci na utrzymanie córki kwotę 300 zł miesięcznie a ponadto robi zakupy dla dziecka za kwotę 200 zł miesięcznie.

Wyrokiem z 6 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju zasądził od pozwanego P. P. na rzecz małoletniej powódki V. P. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej powódki M. G. począwszy od dnia 3 lutego 2015 roku do dnia 20-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym, a w przypadku zmiany wysokości odsetek ustawowych z każdorazowo obowiązującymi odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat (pkt 1); w pozostałej części powództwo oddalił (pkt 2); kosztami postępowania obciążył częściowo pozwanego P. P. i nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 zł tytułem częściowej opłaty urzędowej, od ponoszenia której małoleńia powódka była zwolniona, odstępując od obciążenia jej resztą nieuiszczonej opłaty sądowej z przysądzonego na jej rzecz roszczenia (pkt 3); zasądził od pozwanego P. P. na rzecz małoletniej powódki V. P. działającej przez matkę M. G. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego (pkt 4); wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie to zapadło przy następujących ustaleniach faktycznych: małoletnia V. P. pochodzi ze związku (...), urodziła się (...); jej matka pracuje w (...) gdzie zarabia około 700 do 800 zł miesięcznie wykonując pracę kelnerki na pół etatu i kontynuuje naukę w liceum dla dorosłych. Ze względu na wiek dziecka M. G. nie jest obecnie gotowa podjąć pracy na pełny etat, ponieważ chce poświęcić więcej czasu na opiekę nad dzieckiem. Matka małoletniej powódki otrzymuje napiwki w wysokości około 100 zł miesięcznie; majątku przynoszącego dochód nie posiada; mieszka ona z babcią i małoletnią powódką. Babcia M. G. utrzymuje się z emerytury. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz 523 zł miesięcznie, prąd 160 zł co dwa miesiące, gaz 157 zł co dwa miesiące. M. G. nie ma długów. Oceniała ona, że na utrzymanie małoletniej powódki potrzeba około 1000 zł miesięcznie. Matka małoletniej powódki oraz małoletnia nie chorują przewlekłe. M. G. poza małoletnią powódką nie ma innych osób na swoim utrzymaniu.

Pozwany od marca 2014 roku do stycznia 2015 roku pracował w firmie (...) gdzie zarabiał do 2000 zł miesięcznie, ale umowa została rozwiązana ponieważ upłynął okres czasu na jaki została zawarta; od 2012r. jest niepełnosprawny; posiada orzeczenie o niepełnosprawności, z którego wynika, że został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31 grudnia 2016 roku i może pracować jednak ma obniżoną zdolność do wykonywania pracy. Od lutego 2015 roku do czerwca 2015 roku pozwany utrzymywał się z oszczędności które zgromadził pracując w firmie (...). W czerwcu 2015 roku pozwany zatrudnił się w Zakładzie (...) w J. gdzie przepracował miesiąc czasu, ponieważ uległ wypadkowi w drodze do pracy. Od 23 października 2015 roku pozwany pracuje w spółce (...) wykonując pracę na umowę zlecenie gdzie zarabia 1600 zł miesięcznie. Nie posiada majątku przynoszącego dochód, mieszka z rodzicami którzy pracują; koszty utrzymania domu wynoszą: 63 zł co kwartał za wywóz odpadów, 115 zł miesięcznie telefon domowy, internet 49 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 690 zł rocznie, za wodę 69 zł miesięcznie, za zakup węgla dwa razy w roku opłata wynosi od 700 do 800 zł. P. P. ma dług w P. w wysokości 700 zł do spłaty, pieniądze z długu zostały przeznaczone na bieżące potrzeby, gdy zgubił wypłatę. Poza tym pozwany ma dług w firmie (...) gdzie pożyczył 500 zł które przeznaczył na udział w weselu. W (...) pozwany ma do zapłaty karę w wysokości około 1000 zł za jazdę bez biletu. Ponadto pozwany ma także dług wobec (...) także za jazdę bez biletu, ale nie pamięta wysokości tego długu. Pozwany ocenił, że na jego utrzymanie potrzeba około 1000 zł. miesięcznie, z tej kwoty przekazuje rodzicom na

swoje utrzymanie 500 zł miesięcznie. P. P. nie choruje przewlekłe. Poza małoletnią powódką nie ma on innych osób na swoim utrzymaniu. Gdy utrzymywał kontakt z małoletnią powódką do września 2015 roku to łożył na jej utrzymanie po 300 zł miesięcznie oraz robił zakupy dla dziecka za kwotę od 300 do 400 zł miesięcznie.

Przy tak dokonanych ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy, stosując regulacje art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 96 k.r.o. uznał, że pozwany powinien regulować alimenty w wysokości po 600 zł miesięcznie, a w pozostałej części oddalił powództwo. Podkreślił, że matka małoletniej powódki przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki wyczerpuje swą część obowiązku alimentacyjnego, zaś na pozwanym winien spoczywać obowiązek dostarczania części kosztów utrzymania dziecka; osiąga ona co miesiąc dochód w łącznej wysokości średnio około 900 zł netto. V. P. nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a jej potrzeby związane z wiekiem, stanem zdrowia, etapem rozwoju psychofizycznego są znaczne i sięgają, zdaniem Sądu Rejonowego, kwoty około 1000 zł miesięcznie. Pozwany nie negował samej zasady partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej córki, jednak uznał zasadność powództwa tylko co do kwoty po 300 zł miesięcznie, ale Sąd Rejonowy nie podzielił jego stanowiska i biorąc pod uwagę wiek małoletniej powódki oraz jej potrzeby ocenił jej miesięczny koszt utrzymania na około 800 zł uznając, że pozwany winien partycypować w tych kosztach do kwoty po 600 zł miesięcznie. Ta kwota mieści się w ramach możliwości zarobkowych pozwanego i nie doprowadzi do nadmiernego jego obciążenia, ani nie spowoduje jego zbytniego zubożenia, gdyż jego comiesięczny dochód wynosi około 1600 zł; ma on szereg zobowiązań, jednak wydatki na te zobowiązania nie były uzasadnione i oprócz małoletniej córki nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Ustalając wysokość alimentów w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy miał na względzie, że pozwany poza alimentami uczestniczy częściowo w kosztach utrzymania córki – robiąc dla niej zakupy za kwotę od 300 do 400 zł miesięcznie, ale forma rzeczowej, dobrowolnej alimentacji może jedynie wpłynąć na zakres tego obowiązku i nie może to całkowicie pozbawić uprawnionego zasądzenia na jego rzecz odpowiedniej sumy - uprawniony ma prawo decydować, na co chce przeznaczać należne mu kwoty, co mu jest aktualnie potrzebne.

Dziecko uprawnione do alimentacji ma prawo do równej stopy życiowej ze zobowiązanym, co oznacza prawo do zbliżonego poziomu zaspakajania usprawiedliwionych potrzeb. Zakres obowiązku łżenia na utrzymanie dzieci przez oboje rodziców winien być dostosowany do możliwości finansowych każdego z nich. Podkreślić należy, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego może również polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie dziecka lub wychowanie. Bezspornym jest więc, że w sytuacji, gdy uprawniony do alimentacji nie ma własnych dochodów i przebywa przy matce, obowiązek alimentacyjny spoczywa również na pozwanym ojcu. Matka małoletniej powódki spełnia znaczną część swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez codzienną opiekę i troskę o córkę, zapewnienie jej mieszkania, dbając o jej prawidłowy rozwój. Wobec tego, na pozwanym winien ciążyć obowiązek dostarczania małoletniej niezbędnych środków utrzymania.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążając pozwanego, jako stronę w części przegrywającą, obowiązkiem ich uiszczenia. Jednocześnie Sąd Rejonowy odstąpił od obciążenia małoletniej powódki opłatą stosunkową od powództwa oddalonego, ponieważ byłoby to związane z jej ściąganiem z zasądzonego roszczenia, które ma przede wszystkim służyć zaspokojeniu bieżących potrzeb małoletniej.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 7 ust. 4 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wyrokowi w pkt 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w części, tj. w punktach 1, 3, 4 i 5 ponad kwotę 400 zł. Orzeczeniu temu zarzucił naruszenie: art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów polegającej na ustaleniu obowiązku alimentacyjnego na poziomie nieodpowiadającym możliwościom zarobkowym pozwanego, podczas gdy prawidłowa i wszechstronna analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosków odmiennych, co doprowadziło w konsekwencji do błędnego zastosowania art. 135 k.r.o.; art. 328 § 2 k.p.c. przez

niewystarczające uzasadnienie wyroku, a to motywów którymi Sąd Rejonowy kierował się ustalając wysokość świadczenia alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej powódki, a także poprzez niedostateczne wyjaśnienie motywów, jakimi kierował się wskazując możliwości majątkowe i finansowe pozwanego i usprawiedliwione potrzeby powódki, które miały przełożenie na ustalenie obowiązku alimentacyjnego na poziomie 600 zł miesięcznie. W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie, w miejsce zasądzonych alimentów po 600 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył i ustali, co następuje:

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje za własne. Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że Sąd Rejonowy ustalając koszty usprawiedliwionego utrzymania małoletniej powódki wskazał w części zważeniowej, że sięgają one około 1000 zł miesięcznie, po czym następnie ocenił je na kwotę około 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu Sądu Rejonowego brak odwołania się do jakichkolwiek dokumentów złożonych w aktach sprawy ewentualnie kart, na których doszło do przesłuchania świadka i stron. Jest to błąd, który jednak nie uniemożliwia weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W apelacji pozwany nie kwestionuje okoliczności, że koszty utrzymania małoletniej wynoszą 800 zł miesięcznie. Także w odpowiedzi na apelację strona powodowa nie kwestionuje tej okoliczności. Dlatego też ostatecznie uznać należy, że koszty utrzymania małoletniej w usprawiedliwionym zakresie wynoszą około 800 zł miesięczne.

Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa i nie narusza regulacji art. 233 § 1 k.p.c., nie została przekroczona granica swobodnej oceny dowodów, a wnioski co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie. Równocześnie Sąd Rejonowy poddał ocenie w sposób kompleksowy i właściwy cały materiał dowodowy zebrany w sprawie, a skarżący nie wykazał, iż uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, tymczasem tylko takie uchybienia mogą być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów, nie jest bowiem wystarczające samo przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena sądu.

Wymaga jednak oceny stan faktyczny sprawy pod kątem regulacji art. 135 § 1 i 2 k.r.o., co zarzuca także apelacja. Ustalając wysokość alimentów trzeba brać pod uwagę także wkład matki w wychowanie małoletniej, u której stale ona przebywa oraz wiek córki – ma prawie dwa lata. Dodatkowo rodzice dziecka nie są osobami majątynymi, a co za tym idzie koszty jego utrzymania muszą być porównywalne do ich możliwości – zarówno matki, jak i ojca. Koszty utrzymania małoletniej nie mogą zaś być związane z utrzymaniem matki dziecka, a jeżeli dochód matki jest równy kosztom utrzymania 2-letniego dziecka to do tego może dochodzić.

Ojciec dziecka musi w większym wymiarze niż jego matka przyczyniać się finansowo do wychowania dziecka, alimentować je. Natomiast nie można tracić z pola widzenia nowej okoliczności faktycznej, że dziecko jest z ojcem przez dwa dni w tygodniu po 3 godziny, co ma miejsce od grudnia 2015 roku /oświadczenie pozwanego złożone na rozprawie 21 kwietnia 2015 roku 00:09:27 – 00:11:46, strona powodowa temu oświadczeniu nie zaprzeczyła/.

Jednocześnie udzielone w lipcu 2015 roku zabezpieczenie (500zł miesięcznie) nie spowodowało jakichkolwiek niedoborów w usprawiedliwionych potrzebach dziecka. Matka pomimo braku wówczas zatrudnienia potrafiła dziecko utrzymać, przy takiej wysokości zabezpieczeniu, a od września 2015 roku podjęła pracę. Zastanawiające jest, że matka powódki nawet nie pracując i utrzymując dziecko nie popadła w długi. Tłumaczy to, tym że mieszka u babci, która ją utrzymuje, ale jeżeli tak jest to dziecko nie ponosi kosztów utrzymania w zakresie mieszkania. To matka zapewnia małoletniej mieszkanie poprzez swoje dobre stosunki z babcią, a co za tym idzie w tym zakresie de facto nie ponosi ona tych kosztów finansowo, które musiałaby ponieść, gdyby mieszkała gdzie indziej. Koszty te powstają,

stanowią usprawiedliwione potrzeby dziecka, jednak wprost nie są finansowane przez matkę. To powoduje, że koszty utrzymania małoletniej finansowane przez ojca muszą być odpowiednio mniejsze.

Dlatego też, zdaniem Sądu Okręgowo, ojciec powinien w 5/8 częściach finansować usprawiedliwione potrzeby małoletniej, a matka w 3/8 częściach. Kwotę 500 zł alimentów pozwany jest w stanie regulować na rzecz dziecka. Nie jest też tak, jak wskazuje w apelacji, że cały jego dochód stanowi utrzymanie jego i domu, albowiem jak sam wskazał w toku przesłuchania koszty jego utrzymania łącznie z mieszkaniem wynoszą 1000 zł miesięcznie /k. 36v./, a to wskazuje, że pozostaje mu kwota 600 zł, a więc 500 zł może łożyć na małoletnią, gdyż jego zarobki wynoszą 1600 zł miesięcznie, a mieszka u rodziców, zaś za pozostałą kwotę może dziecku w czasie kontaktów sprawić prezent lub przeznaczyć ją na nagłe wydatki. Ponadto, jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, stopień niepełnosprawności powoda nie uniemożliwiał mu pracy za wynagrodzeniem w wysokości około 2000 zł miesięcznie do stycznia 2015 roku, a jego wydatki na zobowiązania kredytowe i za jazdę bez biletu nie są uzasadnieniem dla wzięcia ich pod uwagę przy ustalaniu wysokości alimentów na rzecz małoletniego dziecka. Trzeba bowiem podkreślić, że jeden z długów pozwany zaciągnął, gdyż zgubił wypłatę (ta okoliczność jego obciąża i nie może być przekładana wprost na powódkę), a drugie zobowiązanie zaciągnął na swój udział w weselu (jeżeli pozwany nie stać było na taki udział to nie powinien zaciągać pożyczki, a następnie rozliczać jej kosztem powódki). Także jazda bez biletu i związane z tym koszty nie mogą zostać przełożone na powódkę, albowiem pozwany powinien korzystać z przejazdu na podstawie stosownych dokumentów - biletów - a jeżeli tego nie czyni, to tylko jego może obciążać zobowiązanie w tym zakresie, i w żaden sposób nie może ono przekładać się na jego możliwości majątkowe i zarobkowe względem powódki co do ustalania alimentów.

Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że dochód pozwanego znacząco nie zmienił się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności (lekki stopień niepełnosprawności), albowiem to orzeczenie niesprawności nie miało związku z jego dochodami, gdyż do stycznia 2015 roku będąc osobą faktycznie niepełnosprawną osiągał wynagrodzenie w wysokości 2000 zł miesięcznie, a obecnie osiąga niższe w wysokości 1600 zł miesięcznie, ale bynajmniej nie jest to związane z jego niepełnosprawnością. Poprzednia umowa rozwiązała się z uwagi na upływ czasu, a nie stan fizyczny pozwanego.

Trzeba także podkreślić, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych tylko względem dziecka pełnoletniego i to tylko wówczas, gdy są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem, a dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art. 133 § 3 k.r.o.). Zarzuty wskazane w uzasadnieniu apelacji dotyczące więc ewentualnego niedostatku po stronie pozwanego w żaden sposób nie mogą być brane pod uwagę, bo dziecko ma niespełna 2 lata.

Dlatego też przy przyjęciu, że koszty utrzymania małoletniej wynoszą 800 zł miesięcznie, a jej utrzymaniem i wychowaniem oraz opieką nad nią bezpośrednio zajmuje się matka wysokość alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie - a więc 5/8 kosztów jej utrzymania powinien ponosić ojciec jawi się jako sprawiedliwe i logiczne, albowiem matka wypełnia swój obowiązek nie tylko poprzez świadczenia finansowe, ale także poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniej (zapewnia jej również mieszkanie). Dlatego też jej obowiązek alimentacyjny w zakresie finansowym jest zmniejszony. Obowiązek zaś ojca powinien być odpowiednio większy. Takie rozłożenie obowiązków rodziców przy pozostawianiu małoletniej pod opieką matki jest prawidłowe. Natomiast naruszenie zasad związanych z koniecznością alimentacji małoletniej przez oboje rodziców nastąpiłoby wówczas, gdyby zarówno pozwany, jak i matka powódki mieli ponosić w równej części środki finansowe na jej utrzymanie, wówczas bowiem zostałyby pominięte osobiste starania matki dziecka o jego utrzymanie i wychowanie.

Odnośnie zarzutu dotyczącego nieprawidłowości w uzasadnieniu Sądu Rejonowego należy podkreślić, że pomimo podniesionych wcześniej w uzasadnieniu uchybień w ustaleniach Sądu Rejonowego materiał sprawy pozwalał na właściwe orzeczenie w tym zakresie, co czyni niezasadnymi zarzuty naruszenia art. 328 k.p.c., albowiem nie mogły one doprowadzić do zmiany orzeczenia w sposób żądany przez pozwanego. Jednocześnie ten materiał sprawy co do kosztów utrzymania małoletniej powódki nie był kwestionowany, a możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego wynikały wprost z przeprowadzonych dowodów.

Dlatego też apelacja musiała w części doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku, natomiast w pozostałym zakresie jako bezzasadna została oddalona.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. należało orzec jak w punkcie I sentencji, rozstrzygając także o kosztach postępowania przed Sądem Rejonowym w oparciu o art. 100 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) i biorąc pod uwagę, że od 1 stycznia 2016 roku uległy zmianie regulacje dotyczące odsetek ustawowych od świadczeń pieniężnych [por. art. 359 k.c. i art. 481 k.c., art. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830)], dlatego należało w tym zakresie sprecyzować orzeczenie Sądu Rejonowego (por. art. 56 i 57 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw) co do odsetek od 1 stycznia 2016 roku.

Apelacja została oddalona w pozostałej części w oparciu o art. 385 k.p.c. jako bezzasadna.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z § 7 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461), § 7 ust. 4 tego rozporządzenia, § 6 pkt 3 tego rozporządzenia oraz § 13 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia, przy zastosowaniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800), albowiem pozwany w połowie wygrał apelację, nie żądał jednak zwrotu kosztów postępowania, a powódka poniosła większe koszty wynagrodzenia pełnomocnika (300 zł), zaś wygrała sprawę w połowie - należy się więc jej 150 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Barbara Braziewicz